

Sufinancirano sredstvima
programa Europske unije
Erasmus+

AGENCIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

Intervju sa sudionicima Erasmus+ projekt: „Building professional future 1“ Mješovita industrijsko-obrtnička škola

Autorice intervjeta: Anica Papić i Sara Željeznjak (4.G)

U Karlovcu, 28.02.2019.

Razgovarale smo s Matijom Jurčevićem, Sarom Malobabić i Tonkom Mrzljak. To su učenici Mješovite industrijsko – obrtničke škole koji su od 08.01.2019. do 08.02.2019. boravili na mobilnosti u španjolskom gradu Zaragozi u sklopu projekta „Building professional future 1“ iz programa Erasmus+. Iz Mješovite industrijsko-obrtničke škole uz ove učenike sudjelovali su još i Ana Domjančić, Ivana Matko, te bivši učenici koji još imaju pravo sudjelovati u programu, Daniel Pleš i Samir Haušić. Svi učenici polaze smjer građevinski ili arhitektonski tehničar. Navedeni učenici imali su priliku steći takvo izuzetno iskustvo zbog toga što je Mješovita industrijsko-obrtnička škola u konzorciju s Ekonomsko-turističkom školom Karlovac i Tehničkom školom Karlovac prijavila projekt mobilnosti koji je odobren od strane Agencije za mobilnost i programe EU i Europske komisije. Iz sve tri škole će se ostvariti ukupno 35 mobilnosti.

Koja su bila Vaša očekivanja prije samog odlaska na stručnu praksu u Španjolsku?

Matija: Moja očekivanja su bila da ćemo mi stvarno tamo nešto naučiti, da ćemo se svi zabaviti i više sprijateljiti i možda upoznati nekog novog. Očekivao sam, također, da ćemo obići mnoga mjesta i upoznati novu kulturu i novi jezik.

Jesu li vaša očekivanja bila ispunjena?

Tonka: Zapravo očekivala sam puno manje nego što sam doživjela.

Što vas je potaknulo na prijavu za ovaj projekt?

Sara: Mene je potaknulo to što me struka stvarno zanima i htjela sam puno više naučiti i vidjeti način rada u Španjolskoj.

Jeste li imali poteškoća sa stranim jezikom?

Matija: Naravno da je bilo nekih malih poteškoća, ali jezik kao jezik je stvarno zvučan i s vremenom i boravkom se vrlo lako i brzo uči.

Kakvi su vam bili smještaj i hrana?

Sara: Bili smo smješteni u jednom velikom stanu s 11 soba i bilo nam je lijepo i dobro, bilo je dovoljno prostora za sve, hrana mi je bila sasvim solidna, probali smo i neke njihove stvari, ali doručak je svako jutro bio isti i to mi je bilo malo bezveze.

Ova publikacija odražava isključivo stajalište autora publikacije i Komisija se ne može smatrati odgovornom prilikom uporabe informacija koje se u njoj nalaze.

Jeste li posjetili još neka mjesta osim Zaragoze?

Tonka: Posjetili smo Madrid koji je jako napučen i pun turista, dosta se teško snaći u gradu. Prolazili smo još kroz Barcelonu, ali se tamo nismo zadržavali.

Što ste tamo zapravo radili i jeste li imali poteškoća s time?

Sara: Tonka i ja radile smo u arhitektonskom uredu u kojem smo projektirale jednu zgradu, naučile smo neke nove načine projektiranja u Autocadu, brzo smo učile i nismo imale poteškoća.

Matija: Firma u kojoj sam ja radio bavila se obradom kamena i mramora, radili smo ploče za kuhinju, nije mi bilo teško jer sam imao kolegu koji se potrudio i objasnio mi kako raditi na stroju.

Ima li razlike u načinu rada na praksi u Hrvatskoj i Španjolskoj?

Tonka: Mentor u Hrvatskoj rade tako da nas se na neki način što brže rješe dok su u Španjolskoj ljudi pristupačniji, ne boje se objasniti ti nešto, imaju strpljenja i bez straha ti daju zadatak da radiš.

Možete li ukratko opisati svoj radni dan?

Tonka: Naš radni dan počinjao je u 9 sati ujutro i radile smo do 14 sati, nakon toga smo imale pauzu od dva sata i onda smo se vraćale u ured u 16 sati i radile bi do 19 sati. U početku nam je tako bilo svaki dan, ali onda su nas malo rasteretili pa smo samo dva dana u tjednu radile dvokratno. Malo nam je bilo neobično to dvokratno radno vrijeme, ali ljudima tamo se ne žuri da čim prije obave posao.

Jeste li na praksi mogli primijeniti nešto što ste naučili u školi?

Sara: Meni je jako koristilo znanje iz Autocada, ali i općenito neke osnove projektiranja.

Je li vam mjesec dana bilo previše?

Matija: U početku se činilo kao da će trajati vječno dok nismo stekli nekakvu rutinu, ali je zapravo sve jako brzo prošlo.

Jesu li ljudi u Španjolskoj pristupačniji nego u Hrvatskoj?

Sara: Pa tamo su ljudi puno veseliji i vedriji, uvijek spremni pomoći bez da se naljute ili postanu nervozni ukoliko nešto ne znaš.

Jeste li imali dovoljno slobodnog vremena?

Tonka: Dok smo radile samo ujutro bilo je dovoljno slobodnog vremena, a dok smo radile dvokratno bilo je premalo slobodnog vremena.

Jeste li stekli neka nova poznanstva/prijateljstva?

Ova publikacija odražava isključivo stajalište autora publikacije i Komisija se ne može smatrati odgovornom prilikom uporabe informacija koje se u njoj nalaze.

Matija: Tijekom našeg boravka tamo svi smo se međusobno više upoznali, ali upoznali smo profesore engleskog jezika i s njima smo se družili par dana.

Imate li mogućnosti vratiti se tamo raditi poslije školovanja?

Matija: Mene je poslovođa jako pohvalio i dobio sam priliku vratiti se tamo ako želim.

Da imate mogućnost opet ići na stručnu praksu izvan Hrvatske, biste li išli?

Tonka: Da, definitivno.

Kakve su trgovine/cijene u usporedbi s našima?

Sara: Neke stvari poput obuće i odjeće su jeftinije, ali u supermarketima je otprilike isto.

Je li ovo vaš prvi susret s pravim/plaćenim poslom?

Sara: Pa meni je prvi put, drago mi je što sam probala i dokazala sama sebi da mogu raditi, ali i da nije uvijek jednostavno.

Jeste li se snašli s javnim prijevozom?

Matija: Da, tako je jednostavno i lijepo organizirano.

Kakvo vam je bilo samo putovanje do Španjolske i natrag?

Tonka: Pa samo putovanje je bilo dosta naporno zbog presjedanja i čekanja letova, ali isplatilo se.

Imate li preporuku za buduće generacije koje bi išle na praksu izvan RH?

Sara: Definitivno bih preporučila svima koji su u mogućnosti neka idu jer to je jedno jako lijepo i poučno iskustvo, a takvo što se ne nudi baš svaki dan.